

ÚJ KELET

FÜGGETLEN NAPILAP

Alapító főszerkesztő: Dr. Marton Ernő ז"ל מרטון ד"ר א. מרטון ז"ל

6 OLDAL (szombatok kivételével) 4 SEKEL TEL-AVIV, 1981 DECEMBER 28., HÉTFŐ 10,172. sz.

Jámit lakosai elutasították a kormány felhívását

Sáncokat ásnak és harcra készülnek a hadsereg ellen — Cipori: „Izrael nem jogállam” — A kormány tagjai egymást ócsárolják

A tegnapi minisztertanácsot, amelyen Szimcha Ehrlich miniszterelnök-helyettes elnökölt, szinte teljes egészében a jámiti eseményeknek szentelték. Végül határozatot hoztak, amelyben a kormány felhívja a jámiti lakosokat, hogy az általuk követelt kártérítés ügyében mielőbb lépjenek érintkezésbe az ebben az ügyben kinevezett miniszteri bizottsággal — mert jövő év áprilisában mindenképpen kiteleptetik őket, akkor is, ha kártérítésük ügye addig nem rendeződik.

Ugyanakkor a földművelésügyi minisztérium külön felhívást intézett a jámiti lakosok választott képviselőihez, hogy minden előfeltétel nélkül vegye fel a tárgyalásokat az illetékes miniszteri bizottsággal. Az érdek-képviselői tagjai tegnap este összeültek, hogy tárgyaljanak a kormányának adandó válaszukról, és végül úgy határoztak, hogy elutasítják a kormány felhívását azzal az indoklással, hogy abban nincs semmi új.

A határozat szerint Jámit nyitva áll minden izraeli polgár előtt, de nem hajlandók fogadni a miniszteri bizottságot ebben a minőségben, és nem képesek garantálni tagjainak személyi épségét.

Valószínűnek tartják, hogy ezek után a kormány külön ülés keretében foglalkozik majd a jámiti kiteleptetés időrendjével.

Közben a lakosság Jámitban szabályos „háborús előkészületekbe” kezdett, a kormány ellen folytatott „pszichológiai harc” keretében. A lakosok sáncokat és védőárkokat ásnak,

drótkerítéseket építenek és mindenáron azt a benyomást próbálják keletni, hogy felkészültek a

fegyveres harcra a hadsereg ellen. Képviselőik felszólította mindazokat a lakosokat, akik bár milyen okból nem akarnak vagy nem képesek részt venni a készülő harcban, hogy azonnal költözzenek ki a városból. A tegnapi virradó éjszaka felgyújtottak egy házat a városban, és egyik „élharcosuk” kijelentette, hogy elegendő robbanóanyaggal rendelkeznek valamennyi ház felrobbantására.

A Szinájból való kivonulást ellenző szélsőséges csoportok tagjai nem vesznek részt ebben a megmozdulásban, de nem is zavariák azt. Ervelésük az, hogy „úgy sem lesz kivonulás Jámitból”. Évesek

Lehetségesnek tartják az összeütközést ezen csoportok tagjai és a harcra készülő közt.

A tegnapi minisztertanácsban Mordechaj Cipori távközlésügyi miniszter éles bírálatot gyakorolt az események alakulása, és különösképpen Goren főrabbi magatartása felett, aki — szavai szerint — a közpénzből kapja fizetését és közben tréfát űz Izraelből, annak törvényeiből és minisztereiből.

Cipori hozzáfűzte, hogy az események tükrében arra a megállapításra kell jutnia, hogy Izrael nem jogállam.

Cipori csak dr. Burg hosszas unszolására volt hajlandó hozzájárulni ahhoz, hogy szavait töröljék a minisztertanács jegyzőkönyvéből.

Zámir professzor, a kormány jogtanácsosának a minisztertanácsban elhangzott véleményezése szerint

mindenért, ami a Jámit-körzetben történik a hadsereg, tehát a hadügyminiszter, és nem a rendőrség felelős.

mert a kérdéses körzet státusa „mészárlt terület”. Kiszivárgott hírek szerint

Cipori, Modai, Niszim és Ber-man miniszterek a lehető leg-erélyesebb politikát követelik

a jámiti telepességekkel szemben, míg Hammer, dr. Burg, Korfu és Soszták úgy vélik, hogy előbb szót kell próbálni a velük.

Sáron miniszter némi késéssel érkezett a minisztertanácsra, mire az elnök Ehrlich miniszterelnök-helyettes megjegyezte, hogy Sáron mindig elkésik, valahányszor őt nem érdekli tényleg szerepe a napirenden. Sáron nem hagyta válasz nélkül a csipós megjegyzést és közölte, hogy „forgalmi dugó” miatt késett és sajnálja ezt, de egyébként „nem javasolja, hogy megvizsgálják valamennyi miniszter jelenléti könyvecskéjét”.

Antiszemita szervezet Lengyelországban

Mérgező antiszemita propagandát terjeszt Lengyelországban egy „Grunewald” nevű szervezet, amely a Stürmerre emlékeztető karikatúrákat terjeszt. A jelek szerint a hatóságok támogatását élvezi ez a szervezet, amelynek főcélja, hogy antiszemita hírbe hozza a Szolidaritás vezetőségét és annak a nevében terjessze a zsidóellenes mérget.

A szervezet legújabb plakátján alsónadrágos és kápelis, nagyfogu Stürmer-zsidó látható, aki ezt mondja: „Engem nem egyszer és nem is kétszer öltek meg a gázkamrában, hanem legalább ötször vagy tízszer, és ugyanígy öltek meg további 5.999.999 zsidót, aki most New Yorkban van.”

Az antiszemita szervezet egyik röplapja a lengyel aszonyokhoz és lányokhoz fordul: „Miért kell sorbaállnotok húsért, és miért nem látni egyetlen zsidót sem a sorban? Mert minden zsidó hetenként 3 kiló kóser húst kap és így nincs gondja az ellátásra.” Imeretes, hogy a lengyelek most már hetenként csak 100 gramm húst kapnak — ha van.

A Grunewald egyik röplapja azt hirdeti, hogy az auschwitzi borzalmakról szóló mesék hazugságok. „Oswiecnym (Auschwitz) múzeumát azért létesítették, hogy ezzel küzdhesenek a palesztinai arabok igazságos ügye ellen. A gázkamrák meséjét a cionisták találták ki és a múzeum vezetője együttműködött a nációkkal.”

Szenzációs kosárlabda-győzelem

Izrael — Csehszlovákia 93:92

A féldőben a csehek 23 pont különbséggel vezettek!

Párizs (ITIM). — Izrael kosárlabda válogatottja tegnapelőtt, az itthon maradt Berkovics és Áruesztai nélkül, Párizsban szenzációs, 93:92 arányú győzelmet aratott Európa harmadik helyezettje, a cseh válogatott felett. Figyelemreméltó, hogy a csehek 2-3 percelt a szünet előtt, két-ötben is 23 pont különbséggel vezettek. A féldőben az eredmény 51:37 volt a csehek javára.

A mérkőzést a Párizsban megrendezett „Karácsonyi torna” első fordulójá keretében rendezték. A féldőtől kezdve a fáradt és néhány fiatal, tapasztalatlan játékos magában foglaló izraeli együttes erős nyomást fejtett ki a csehekre és fokozatosan zsugorította a különbséget. Két másodperccel a befejezés előtt a csehek még egy ponttal vezettek, ekkor azonban a fiatal Doron Dzsámcsi két büntető dobá-

REAGAN: «Nem mondtuk fel a stratégiai egyezményt!»

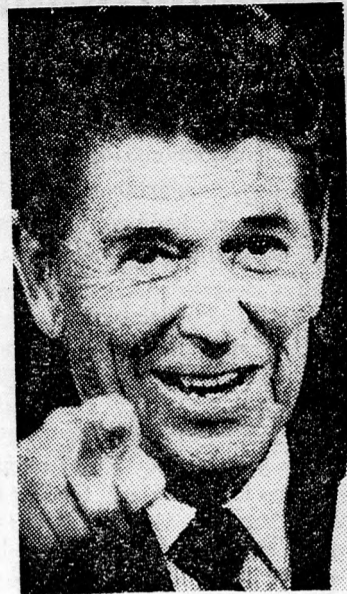
Az amerikai elnök szerint a lengyel hatóságok lépései előreláthatók voltak

Washington (UPI). — Ronald Reagan amerikai elnök tegnap félreérthetetlen szavakkal elutasította az izraeli érvelést, amely szerint az Egyesült Államok felmondta az Izraellel kötött stratégiai-egytűtműködési egyezményt.

Az elnök, aki a polgári újesztendő alkalmából nyilatkozott az újságírók előtt, félreérthetetlen célszót tett, hogy valószínűnek tartja az egyezmény felfüggesztésének belátható időn belüli hatálytalanságát.

Reagan valószínűnek tartja, hogy a két nagyhatalom közötti kapcsolatoknak az utóbbi időben történt leromlása ellenére, a jövő polgári év folyamán mégis létrejön a csúcstalálkozó közte és Brezsnyev között. Ugyanakkor azonban kitart álláspontja mellett, hogy a szovjet rendszer és általában a kommunisták vezetői „természetüknél fogva erkölctelenek”.

A lengyelországi helyzetről szólva, Reagan azt mondta, hogy az ottani hatóságok erélyes lépései előreláthatóak voltak, mert nem járulhattak hozzá a Szolidaritás követeléséhez, hogy népszavazás útján döntsék el az

REAGAN „Természetüknél fogva erkölctelenek”

államformát, illetve a rezsim jellegét. Figyelemreméltó azonban,

hogy az elnök semmiképpen sem volt hajlandó túlzottan minősíteni a Szolidaritás követeléseit. Csak azt mondta, hogy a Szolidaritás talán figyelmen kívül hagyta hogy azt az egyetlen dolgot követeli, amelyhez kommunista kormány semmi körülmények között sem adhatja beleegyezését.

Belpolitikai problémákról szólva, Reagan leszögezte, hogy akkor sem hajlandó módosítani gazdasági politikáját, ha ez a munkanélküliség további növekedését vonja maga után. Véleménye szerint az általa körvonalazott és követett gazdasági vonalvezetés egyben a munkanélküliség problémájára is megoldást képez.

Végeül kiemelte, hogy az Egyesült Államok gazdasági problémáinak megoldását a magánkezdemenyvezés eddigénél nagyobb méretű támogatása és beztönzése képezi, többek között azért is mert a magánsektor az, amely biztosítja a munkalehetőségek túlnyomó többségét.

Jeruzsálemi és washingtoni politikai megfigyelők egyaránt úgy tudják, hogy mindkét oldalról nagy erőfeszítések történnek az Izrael és az Egyesült Államok között fennmaradt ellentéték elsimítására. Ezeket az erőfeszítéseket először izraeli részről kezdeményezték s ennek nyomán remény merült fel a vizsálv mielőbbi likvidálására. Az utóbbi napok folyamán legalább egy alkalommal magasszintű találkozóra került sor ebben az ügyben izraeli és amerikai személyiségek között. Ezen a találkozón amerikai részről azt a követelést támasztották, hogy Izrael tartózkodjon a jövőben ilyen meglepő és előre meg nem beszélt lépésektől, mint a Golán-törvény meghozatala.

Lehetségesnek tartják, hogy a hét folyamán a két fél közös „csillanító nyilatkozatot” hoz nyilvánosságra.

HUSSZEIN KIRÁLY:

Izrael fél évig viselhet háborút külső utánpótlás nélkül

Egy beiruti lapnak adott nyilatkozatában Huszsein király kijelentette, hogy az arab államok körében a legfurcsább zűrzavar uralkodik. A király arra figyelmeztette az arab államokat, hogy Izrael képes egyidőben hadat viselni valamennyi fronton és hat hónapig képes háborút folytatni anélkül, hogy külső segítséget kapna.

Az El Náhár című lapban megjelent nyilatkozatában Huszsein bírálta Franciaország magatar-

tását a közelkeleti viszály keretében. Ugyancsak bírálta Ronald Reagan kormányát, mely — véleménye szerint — még nem dolgozott ki átfogó közelkeleti politikát.

Amennyiben a Golán csatolása következtében háborúra kerül sor Szíria és Izrael között, úgy Jordánia Szíria oldalán fog küzdeni — mondotta a jordán király, nem említve az Amman és Damaszkusz között fennálló súlyos feszültséget.

Mély fájdalommal jelentjük, hogy szeretett drágánk

LÁZÁR FRIDA

Arad — Natanja — Kirját-Jám

nincs többé.

1981 december 27-én, vasárnap, csendben eltemettük a natanjai temetőben.

A GYÁSZOLÓ CSALÁD

Fájdalommal jelentem, hogy szeretett férjem

GROSZMAN ALADÁR (Jicchák)

Vác — Petách-Tikva

hosszú szenvedés után elhunyt. 1981 december 27-én, vasárnap, Petách-Tikván csendben eltemettük.

GYÁSZOLÓ FELESEGE ÉS A KITERJEDT ROKONSÁG Sivat ülök Petách Tikván, Pika u. 5.

IDŐJÁRÁS

A meteorológiai intézet közlése szerint ma esős, hűvös időjárással kell számolni, amely fokozatosan átterjed az ország déli vidékeire is. A Negeven homok viharok várhatók. A hőmérséklet-prognózis: Jeruzsálem, Cfat 7-15, Tel Aviv, Haifa 11-19, Afula 8-17, Tibériás 8-18, Golán-fennsík 5-17, Ludd 7-19, Beér Séva 9-20, Ejlát 11-23 fok.

SASOK A GOLANON

Az elmúlt napokban sasok rajai jelentek meg a Golán különböző pontjain. Ottani lakosok elmondták, hogy nem emlékeznek ilyen nagyszámú sas megfigyelésére a Golánon, ahol különben csak egyes sasokat látni a sziklák és a sziklafalak között. A sasok most a települések körül keringenek, dögöket keresve, de nem veszélyeztetik a lakosokat.

DISSZIDÁLT VEZÉRIGAZGATÓ

Bonn (UPI). — A nyugat-német Welt am Sonntag című hetilap jelentése szerint a héten „elfelített visszatérni” Kelet-Németországba Günther Asbeck kelet-berlini főtisztviselő, a nyugati gyártmányú luxusórákat importáló és vízszintmérő Asimex nevű cég vezérigazgatója. A nyugat-német lap szerint Asbeck Franciaországban tartózkodik, ahol politikai menedékkert kért.

A vezetése alatt álló cég dollár ellenében árusította az immortált cikkeket Kelet-Németországban tartózkodó diplomatáknak, illetve turistáknak.

GÖDÖR A TORONY ALATT

Az elmúlt napok erős eszései paradox eredményhez vezettek Chederán. Az áradat három méter átmérőjű hatalmas gödröt vájt ki — a viztorony alatt. Az éntéményben renedések keletkeztek és ezeken keresztül nagy mennyiségű víz folyt le a gödörbe és környékére. Chederán ennek következtében zavarok voltak a vízellátásban. Ez a viztorony ugyanis központi elosztóállomást képez a különböző kútvizű szivattyúzott víz számára. A torony viztartóvat most teljesen ki kell üríteni, hogy rendbe lehessen hozni a 70 éves éntéményt, amely Chedera város jelvényében is szerepel.

Megszűnnek a német rakétakísérletek Líbiában

A német Ortag társaság bejelentette Líbiában folyó rakéta-építési kísérleteit. Egyrészt a nyugatnémet kormány gyakorolt nyomást a vállalatra, másrészt az Ortag izraeli retorziót tart. Londoni katonai körök szerint az Ortag vállalat vezetői attól félnek, hogy izraeli ügynökök merényletet kísérelnek meg ellenük.

A német vállalat azt állítja, hogy csakis békés célokra szolgáló rakétákat épít és Líbiában csupán kísérleti terepet választott, de angol hírforrások szerint az Ortag arra törekszik, hogy Líbiának és más arab államoknak hadi rakétákat adhasson el.

● A néhai Sunshine Oszkáról, a Világszövetség volt elnökéről emlékeztek meg halála évfordulóján a Chug Jócé Hungária imaházban.

APRÓHÍRDETESEK

- EXPORTA DOLGOZÓ kötöttárú gyár keres gázkezelő köteteket székelyekhez állandó munkára. Jó feltételek a megfizetésnek, titoktartás biztosítva 03-821228
- JOSZEF MINDENT egész, frizsidereket és butorokat, 832241, 855084
- HAMAVRIK nagytakarítás, polish és fegyvertisztítás, engedély 1250 felelősséggel 313599, 310920
- FILIP HAMUNCHE vesz butort, frizsidert, regisztereket, felosztást — 83775, este 87323.

Árik Sáron lemondásra kényszerítette a hadügyminisztérium párizsi megbízottját

Cvi Alon tart. tábornok elhagyja a hadügyminisztériumot — A kormány jogtanácsosa szerint, Sáron reform-terve törvényellenes

A hadügyminisztérium európai kirendeltségének főnöke, Cvi Alon tart. dandártábornok, akit Árik Sáron sürgősen hazarendelt, pénteken, a hadügyminiszterrel folytatott viharos megbeszélés után benyújtotta lemondását — nyilvánvalóan kényszerhelyzetben.

Mint ismeretes, Alon a hadügyminisztérium üzemi bizottságának utasítására nem tárgyalt Támir ezredessel, akit Sáron Párizsba küldött, hogy a hadügyminisztérium kirendeltségét egy sítse a katonai attasé hivatalával és helyezze az attasé főnöksége alá. Mialatt Alon a miniszter utasítására hazatért, Támir már értesítette az európai kormányokat, hogy fegyverszállítási ügyekben a jövőben csakis Izrael párizsi nagykövetségének katonai attaséja illetékes. A reform keretében felszaltják a hadügyminisztérium londoni kirendeltségét is, és annak feladatát szintén a párizsi attasé veszi át.

A hadügyminiszter Cvi Alonnal folytatott megbeszélésén ráeszmélt ahhoz, hogy Alonnak el kell hagynia a hadügyminisztériumot, és csak ahhoz járult hozzá, hogy a tábornok benyújthassa lemondását, és ne számítson elbocsátott hivatalnoknak. Minthogy Alon nem volt hajlandó átadni párizsi hivatalát, Sáron utasította Alon helvettesét, hogy ő hajtja végre az átadást. Ezután Alon megállapodott a miniszterrel abban, hogy három hónapra visszatér Párizsba és átadja az attasénak személyi kapcsolatait és információit. Sáron megígérte, hogy Alon hazatérése után más beosztást kap a biztonságos szolgálatban.

Sáron hadügyminiszter tervbe vette a hadügyminisztérium amerikai kirendeltségének hasonló csatlósát az ottani katonai attasé hivatalához. Ezelőre nem tudták áthidalni azt az akadályt, hogy a minisztérium kirendeltsége New Yorkban van, az attasé pedig a washingtoni nagykövetségben. Valószínű, hogy az amerikai kirendeltség vezetőjét a hadügyminisztérium ideiglenes vezérigazgatója, Árik Sáron Ben Jozsefra bízzák, aki azért került jelenlegi hivatalába, mert Árik Sáron menesztette Mészáros vezérigazgatót is.

Időközben a hadügyi hivatalnokok üzemi bizottsága elhatározta a szankciók fokozását, és

ARIK SARON Harcias átszervezés

Jicchák Zámir professzor, a kormány jogtanácsosa pénteken már átnyújtotta Sáron hadügyminiszternek jogvéleményét, amely szerint a miniszter által

végrehajtott intézkedések sértik az állami szolgálatról szóló törvény előírásait. A jogi szakvélemény, amelyet Zámir és vezető tanácsosai készítettek, arra utal, hogy a miniszter reform-tervei megváltoztatják az alkalmazottak munkafeltételeit és ezért kétségesse válik a Sáron által jóváhagyott új kinevezések jogérvényessége.

Ugyancsak ellentétben állnak ezek a kinevezések azzal a megállapodással, amelyet maga Sáron miniszter kötött november 13-án a hivatalnokok üzemi bizottságával. Az átszervezés már azért is rosszabbítja a munkafeltételeket, mert a bolgári hivatalnokokat alárendeli katonai személyeknek.

Másrészt arra is utal az állami jogtanácsos, hogy a hadseregéről szóló alaptörvény lehetővé teszi a hadügyminisztérium belső reformját. Ez a törvény előírja, hogy a katonai szervek a polgári kormányzatnak vannak alárendelve. Maga a reform nem sérti ezt az elvet, de katonai főnökök kinevezése polgári hivatalnokok alá, nem engedhető össze ezzel a törvénnyel.

Silberberg és a Tintoretto

New York (—) Jicchák Silberberg szovjetországi származású izraeli lakosnak nem sikerült meggyőznie az amerikai hatóságokat arról, hogy ő a jogos tulajdonosa Tintoretto világhírű festményének, amelynek értékét egymillió dollárra becsülik. Silberberg elmondta, hogy a festményt Moszkvában potom áron vette egy ócskástól, és fogalma sem volt valódi értékéről. A képet magával vitte Izraelbe, amikor alijázott. Izraelben, úgy látszik, rájött, hogy milyen kincs van a kezében és megbízott egy Raymond Vineco nevű férfit, hogy a képet adja el Amerikában. Vineco 250.000 dollárért ajánlotta a képet egy new-yorki műkereskedőnek.

Vineco ekkor már tudta, hogy a festmény („A szent család és Katalin”) rendkívül értékes, de nem tudta, hogy a műkereskedő a federális nyomozó iroda (FBI) ügynöke és szakértője. Ez azonnal megállapította, hogy Tintoretto festményét 1945-ben a németországi Drezda múzeumából lopták. Egy orosz tábornok birtokába került, de nem ismeretes, hogy tőle hogyan került az ócskáshoz, akitől Silberberg állítólag 33 év előtt megvásárolta.

A bíróság jóváhagyta a festmény elkobzását az állam javára, és a hatóságok valószínűleg elküldik az értékes Tintoretót Nyugat-Németországba.

A börtönben öngyilkos lett a kegyetlen családapa

A jaffai rendőrség őrizeti zárkájában öngyilkosságot követett el Simon Tamszut 45 éves jaffai lakos, akit azért tartóztattak le, mert kegyetlenül verte feleségét és gyermekeit.

A Tamszut családnak 8 gyermeke van, a legidősebb lány 18 éves. Fivére, a 15 éves Avrahám, aki egy petáchtíkvai intézetben nevelkedik, otthon töltötte a chanaikai szabadságot és a piaeon vállalt munkát, hogy zsebpénzhez jusson. Péntek este, amikor a hat kislány már aludt, Simon Tamszut azt követelte, hogy fia adja át neki az egész heti munkájáért kapott bért és amikor Avrahám ezt megtagadta, ütlegelni kezdte. A 18 éves lány öccse védelmére sietett, mire az apa felkapott egy nehéz csavarkulcsot és fejbeverte lányát. Kijutott az utcából az asszonynak is, aki megakart védeni gyermekeit. A jankialtozásra elősiettek a szomszédok, akik kihívták a rendőrséget. Simon Tamszut 26 évvel ez-

és ócskavasakkal kereskedett, a szomszédok ellopják”. Felesége iráni származású. A multban már néhányszor letartóztatták, egyszer háromhavi fogházat kapott autólöpésért, másodszer pedig azért került fogházba, mert felvitte lovát a harmadik emeleti lakásba, „nehogy

A rendőrség feltételezi, hogy Tamszut azért követett el öngyilkosságot, mert azt hitte, hogy megölte lányát, aki vérző fejjel, eszméletlenül terült el a lakáspadlóján. Holttestét átszállították a bonctani intézetbe.

A Gálil nem vonzza a képviselőket

A Kneszet belügyi bizottsága a napokban tanulmányi kirándulást rendezett tagjai számára, mégpedig a gálili megfigyelő települési pontokra. A képviselők azonban nem mutatnak semmiféle érdeklődést az új gálili települések előírsei iránt. A kirándulásra csupán a bizottság elnöke, Sosáná Árbeli-Álmozlino, valamint az Águdá képviselője, Smuél Hálpert jött el. Az utóbbi azonban a tanulmányi körut végéig távozott, hogy idejében hazajárjon a chanukagyertyák meg-

A körut második napján Sosáná Árbeli-Álmozlino mégsem egyedül szemlélte meg Kirját Smoná, Cfat és Tibériás szennyvíztisztító berendezéseit és a ki-mereti lefolyót. Csatlakozott hozzá Tamár Ésel, a Máarách és Ámnon Linn, a Likud képviselője.

Egyébként ez a Kneszet első bizottsága, amely bevezette a tagok részvételének nyilvántartását. A hiba csak ott van, hogy a képviselők megjelennek az ülések megnívásán és öt perc mul-

MEGHALT ERDŐHÁZI HUGÓ

Londonban, 73 éves korában hirtelen elhunyt Erdőházi Hugó közigazgató, az Uj Kelet angol munkatársa, és az Angol Magyar Zsidók Egyesületének vezető személyisége, az egyesület kulturfelelőse.

Erdőházi Hugó 1908-ban született Komáromban, majd iskoláinak elvégzése után tanári diplomát szerzett és Csehországra, később Pesten tanárként és iskolaigazgatóként működött. Londonban neves könyvkiadónál dolgozott és 1962 óta az Uj Keletnek rendszeres munkatársa volt. Lapunk hasábjain számtalan cikke, esszéje látott napvilágot. Halálával nagy veszteség érte az angol magyar zsidó közéletet és az az Uj Kelet szerkesztőségét, amely osztozik családjának gyászában és kegyelettel megőrzi emlékét.

Bolgár újságírók Izraelben

Rövid látogatásra az országba érkezett Veszelin Jozsipov író és lapszerkesztő, a szófiai Újságírószövetség elnöke, két másik ismert bolgár újságíró, Iszák Levny és Grigor Kratchmarsky társaságában.

A tel avivi Újságírószövetség vezetősége a Bét Szokolovban találkozt a vendégekkel és a szíves légkörben lefolyt megbeszélésen élénk eszmecserére alakult ki, amelynek során Áháron Doláv, az Újságírószövetség elnöke, Jona Simsi főtítkár, Mose

Lehrer és Drory Dávid tettek fel kérdéseket.

A bolgár küldöttség, amelyet Uzi Burstein, a Rákách szövívője kalauzolt, annak a reménynek adott kifejezést, hogy a két ország újságírói között ezután szorosabb kapcsolat létesülne, mint más vonalon és ennek érdekében meghívták két izraeli újságírót bulgáriai látogatásra, az ottani Újságírószövetség hivatalos vendégeként.

A bolgár újságírók e hét közepéig maradnak az országban.

Izrael-díjat kap Vilnai és Benvenisti

Az országismeret terjesztésénél elért érdemekért Izrael-díjban részesül az idén Zeév Vilnai professzor, valamint Dávid Benvenisti jeruzsálemi nyugalmazott tanító. Ezt a díjat ezúttal első ízben nyújtják át, az első alkalom 100 éves évfordulója alkalmából. A díjkiosztás hagyományosan a Függetlenségi Nap estéjén folyik le.

Vilnai professzor 81 év előtt Kiszinevben született, Izraelben nőtt fel egy romániai családnál, amely 1906-ban alijázott. Tanító szemináriumot végzett, majd a londoni és a philadelphiai egyetemeken tanult és doktorált. Fiatalkora óta bejárta az országot, majd csoportokat szervezett, és sokat tanított a Erec Jisráel ismeretéről. Több, mint 50 könyvet írt Erec Jisráelről és váro-

sairól, az ország legszebb pontjairól, legutóbb pedig Ariel néven jelent meg hatalmas enciklopédiája Erec Jisráel ismeretéről. Kora ellenére még ma is részt vesz kirándulásokon mert fontos feladatának tartja, hogy hazánk szeretetére neveljen.

Dávid Benvenisti, aki ma 84 éves, Szalonikiban született, elődei híres rabbik voltak. Egy évvel az első világháború kitörése előtt alijázott, tanító lett és honismeret tanított annakidején az Óvárosban és Meá Seárimban. Önkéntesként szolgált a Zsidó Légióban majd 1920-tól nyugdíjazásáig Meír Sféia ifjúsági falu tanítója volt. Később a Ben Cvi emléktábor élén állt és ő rendezte szató alá az elhunyt államelnök műveit.

Menekülés a kommunista paradicsomból

Saigonban visszasírják az amerikaiakat

A Reuter hírgyűnökség munkatársa elemző riportot küldött Ho Csi Minh városából, az egykori Saigomból, amelyet most a vietnámi kommunista vezér emlékére kereszteltek át.

A riportert szerint a nyomor minden képeletet felülmúl. Nincs munkalehetőség, az emberek elkeseredettek és visszasírják az amerikaiakat.

Igaz, jól tudják, mi a nemzeti büszkeség, de amikor az USA hadseregének katonái ott voltak Saigomban, jobban élt a nép. Ma aki csak tud menekül. Legális vagy illegális utakon.

A vietnámi ember is szeret kávéházban üldögni. Olyan nagy a pénztelenség, hogy erre csak nagyvonalú embernek telik. A saigoni kávéházak 90 százaléka megszűnt, amióta a kommunista rezsim van uralkod.

A helyi értelmiség csak a rádió útján tájékozódhat arról, hogy mi újság a szabad világban, mert regények, folyóiratok importját betiltották. A mozikkban keletnémet, szovjet és helyi filmeket vetítenek, pedig a közönséget az amerikai angol és francia filmművészet termékei érdekelnék.

A rezsim kivándorlási politi-

Azoknak, akikről nyilvánvaló, hogy soha nem tudnak majd beilleszkedni az új rezsimbe — bizonyos adnak útlevelet. Igazolni kell formálisan, hogy van külföldön rokona a kérelmezőnek, és nem szorul majd nemzetközi segítségükre támogatására. Ez a szelforgató szempont is jellemzi az új rezsimet. Gyűlölik a burzsoáziát, kérelhetetlen ideológiai harcot folytatnak ellene, de közben azért fáj a fejük, hogy a fölföldre kerülő nagyvonalú megélés s nincstelenségével nem hoz-e szegényt a kommunista rezsimre.

A Reuter munkatársa megjegyzi:

— Azokban az országokban, amelyek kommunista uralom alá kerültek az elmúlt évtizedek folyamán, előbb-utóbb a régi baloldal is kiábrándul az eszméből. De sehol nem ment ilyen gyorsan a kiábrándulás, mint Vietnámban.

Az újságíró beszélgetett egy régi kommunistaival, aki azelőtt a munkahelyi pártszervezet vezető ségi tagja volt. A következőket mondotta:

— Igen, kommunista voltam. De már nem vagyok az. Mi nem

A KOLLEKTIV BÜNTETÉS

Nemes érzelmektől duzzadó demokrata lelkiületünk erélyesen tiltakozik a kollektív büntetés alkalmazása ellen. Különösen amikor arab terroristaokról, vagy másfajta ellenségekről van szó.

Egyidejűleg azonban közömbösen veszik tudomásul, hogy mi, zsidó polgárok itt, Izraelben — a kollektív büntetés hazájában élünk.

Ezt a tényt bizonyító példa annyi van, mint — bibliai hasonlattal élve — a tenger fővénye, vagy az ég esillagai.

Izraelben például a létfentosságú állami intézmények, mint a nemzetközi légi járatok, az ország villanyellátása, a kikötők az ország iskolahálózat stb. stb. cézaránmánissá vált liliputi kiskirályok vagy ahogy a Héber Nyelvi Akadémia által jóváhagyott elnevezéssel hivatalosan őket hívják: „A Dolgozók Bizottsági Elnökeinek” kizárólagos hatáskörébe tartoznak. A demokratikus és a lasztások alapján megválasztott kormányok és a Kneszet, a végrehajtó hatóságokat jelentik, amennyiben maradéktalanul végrehajtják a Bizottsági Elnökök utasításait, illetőleg döntéseit. — Ezek az Elnökök újabbban már meg sem kérdezik ténykedésüket illetően a Hisztdarut véleményét jóváhagyását. — Sőt még újabbban eme utóbbi döntéseit, sőt az állami bíróságok döntéseit ellenére határoznak és cselekszenek.

Ezeket az Elnököket a Jóisten az átlagnál jóval magasabb fokú érzékenységgel áldotta meg, például ha a kapuőr nem ismerté fel őket a bejáratnál, vagy más hasonló ok miatt érzik megsértettnek presztízsüket, akkor bezárják a kapukat, megszüntetik az ország villanyellátását, leállítják a nemzetközi légi forgalmat, besúkkják az ország iskoláit, főbbszörösen megszorítva a serdülő gyermekek számára a Tóra által előírt szünnapokat, stb., stb., és így tovább végeleltatatlannal, szédítően gazdag variációkban.

Mellesleg megjegyezve, ezek az Elnökök, mind gyakrabban és mind személyesebben elrendelt sztrájkjaikkal naponta sok százmillió dollár értékű kárt okoznak az országnak.

Naiv-lelkű polgárai hazánknak talán úgy képzelik el és azzal próbálják felháborodásukat enyhíteni, hogy az állam súlyos pénz büntetésekkel sújtja ezeket a garázda elnököket, hogy egész életükön át nyögve a pénzügyi terhek súlya alatt, legalább részben fizessék vissza az országnak az okozott károkat.

Az izraeli valóság azonban merőben más. Ezek a garázda Elnökök a dologtalanul eltöltött napokért megkapják a teljes fi-

zetést, valószínűleg az „átlagos túlóra” bérekkal és egyéb szociális juttatásokkal kiegészítve és megjutalmazva jelentős százaléku fizetéselemeléssel — retroaktíve.

Legjobb tudomásunk szerint a kormány és a Kneszet tagjai, akik felelősek e tomboló anarchiáért szintén nem fizetik meg az országnak okozott horribilis károkat.

Hát akkor mégis, hogyan térülnek vissza az állam pénztárába a kidobált dollármilliók?

Erre szolgál az államilag alkalmazott „kollektív büntetés”. Vagyis nem a garázdálkodó bünnösök, hanem az ország dolgozó polgárai, akiknek túlnyomó többsége földhözragadt koldusoknak tekinthető a fentábrázolt Elnökök és a többi garázdálkodók mamutfizetéséhez képest, ezek nehezen megkeresett filléreikkel — egész életükben gürcölve — térítik meg a károkat.

Az elmúlt napokban újabb kollektív büntetés terveinek hírével örvendeztette meg az izraeli sajtó az ország lakosságát. A tervezett rendelkezés szerint mindenki kettő és fél, más javaslat szerint öt százalék pótlékot köteles fizetni a vásárolt benzint árához. Ez a pótfizetés arra szolgál majd, hogy a közlekedési hatóságok fokozottabb mértékben igyekezhessenek fékezni a potenciálisan gyilkos hajlamú sofőrök ösztöneik közötti kiélésében.

Bocsánat, de ez a közeledő rendelkezés a „proteksn” jól bevált rendszerét idézi szabad asszociáció alapján. Ez a rendszer azt jelenti, hogy az alvilág gengszterei felkeresik a jólmenő üzletet, vendéglőt, vállalkozásokat, stb., stb. tulajdonosait és felajánlják nekik védelmüket lopás, betörés, gyilkosság ellen. Vagyis, ha az illető tulajdonos minden teketória nélküli kifizeti minden alkalommal a fixen kiszabott árat, akkor az ajánlatot tévő „védő” nem fogja őt kirabolni vagy — szükség esetén — meggyilkolni.

Megelégedéssel állapíthatjuk meg, hogy ma már hazánk óriási többsége a „proteksn” áldásos védelme alatt áll — igazságügyi és közbiztonsági hatóságaink teljes tehetetlensége közepette. És napjainkban csak igazán győgyíthatatlanul konok polgárok esnek rablásoknak, vagy gyilkosságoknak áldozatul.

Illetékes hatóságainknak nyilván nagyon megtetszett ez a sikeres módszer és államilag alkalmazott „proteksn” formájában akarják rendszeresíteni, azt, hogy ahelyett hogy a közutak motorizált tömeggyilkosait kiméletlenül lekergetnénk a kormánykerék mellől egész életre szólóan — én, te, ő, mi, ti, ők fogjuk a vásárolt benzin árának kettő és

fél, esetleg öt százalékát fizetni „proteksn” díjként, azért, hogy a gyilkos sofőr urak ne méltóssanak meggyilkolni minket.

Egy kelet-európai állam, amely talán nem dicsekedhetik olyan kulturális és tudományos értékekkel, mint Izrael, viszont határozottan tudja védelmezni polgárai életét, nagyon egyszerűen oldotta meg ezt a vérszesen súlyos problémát.

Aki hibájából a vezetés közben embert gyilkolt, vagy élőhalottá nyomorított, az menthetetlenül elveszti egész életére hajtási igazolványát mellékküntettésként, a megérdemelt súlyos főbüntetésen kívül.

Ettől függetlenül minden sofőr öt lapot tartalmazó könyvecskét kap. Minden olyan hajtási szabálytalanság esetén, amely súlyos sebesülést idézhetett volna elő, a rendőrség a helyszínen egy lapot kitép a könyvecskéből. Aki mind az öt lapját „elfogyasztotta”, az többé életében volán mellé nem ilhet.

Szomorú, hogy hatóságaink sohasem gondoltak még arra, hogy ennek az egyszerű módszernek izraeli alkalmazásával mennyi benzin, mennyi idegen valutát és mindenkiféle mennyi ártatlan zsidó gyereket, asszonyt és férfi életét lehetne „megspórolni”.

HERSKOVITS FABIÁN

SZEKELY SÁNDOR (Alexander Bár-Jehuda):

ANNEKTÁLNI VAGY KOLONIZÁLNI

Nem szeretem a feleslegesen használt idegen szavakat a magyar beszédben, de ez alkalommal csak ez a két idegen szó fejezi ki tökéletesen azt, amiről szó van a Golánnal kapcsolatban.

Mint tudjuk, Izrael kormánya annektálta, azaz Izraelhez csatolta ezt a kis megyét, mely a Hatnapos háború előtt Szíriához tartozott. Tette pedig ezt azért, mert a háború előtt erről a magaslattól lötték a szírek a Jordánvölgyi kibucainkat és a Jomkipuri háborúban innen támadtak abban a reményben, hogy siker esetén Haifaig juthatnak. Az ellenzék — nem beszélve a nacionalista beütésű Máárách képviselőiről — a legélesebben ellenezte az annektációt. Nem azt a tényt, hogy Izrael tartja az említett megyét, azt sem, hogy minden évben egy-két új teleppel gyarapítja ottani zsidó népességünket, hiszen a telepítés nem a Likud, hanem a Máárách kormány kezdte, hanem a jogi, illetve alkotmányjogi változtatást. Azt, hogy a de facto uralom helyett most már de jure is miénk a terület. Mert ha a kormány nem is, de az ellenzék látta, hogy milyen nemzetközi bonyodalomba keveredik ez által az enklávként is éppen elék problémával suj-

tott Izrael. Ezért javasolta, hogy folytassuk a kolonizációt, azaz a telepítést, a zsidó lakosság sűrűsödését, de azt is esendben, lehetőleg feltűnés nélkül.

Hogy az arabok tájékoztak a hír hallatán, az természetes. Bár Szíriáért és Asszád elnökért nem rajonganak a mérsékeltabb államok, de ha Izraelen kell ütni egyet, abban megegyeznek mind annyian. De felhőrdültek az annektáció hallatán a demokrata hatalmak is, nem is beszélve a Szovjetunióról és csatlósairól. Hogy milyen képmutatók mind kelet és nyugat tényleges és egykori nagyhatalmai, arra nem kell bizonyítani. Mégis nem árt, ha megemlítjük, hogy nagyhatalmi állásukat nem hagyték útnyúlva, hanem valamely amerikai nagybácsi hagyta rájuk, hanem imperialista háborúban foglaltak el területeket gyengébb vagy védekezésre kényszerült népektől. Aztán annektálták a földterületeket és egyes esetekben kolonizálták is, azaz letelepítették a „területeken” felesleges lakosságukat. És mindezek a terület-rablások nem több ezer vagy akár több száz évvel ezelőtti történetek, mikor még az ilyen kalán dozsások és térfoglalások hőstetteknek számítottak, hanem többnyire a múlt század végén és századunk elején, azaz a mai po-

litikusok apjának és nagypáik idején. Nem is beszélve a Szovjetunióról, amely a második világháború után gondoskodott határai biztonságáról.

A második világháború két győztes állama, az Egyesült Államok és a Szovjetunió, amelyek örökölni akarták a levert vagy kimerült európai hatalmak befolyását és jövedelmi forrását a gyarmatokon, kijelentették, hogy a jövőben minden nép visszakapja szabadságát, nincs többé annektáció és nincs kolonizáció (Kivéve a Szovjetuniót, mert a törvényeket nem az erősek, hanem a gyengék ellen hozzák napjainkban). Ezentul nem lesznek területi hódítások. Minden ország belép az UNO-ba és a szervezet megvédi őket minden támadástól. Mindet, kivéve a zsidókat.

Mikor az UNO 1947 őszén meg szavazta a zsidó állam megalakítását és az éppenhogy megszületett Izraelt megrohanta hét arab állam — sem az UNO-nak, sem a Biztonsági Tanácsnak, sem a közgyűlésnek, sem az UNO-t alapító nagyhatalmaknak nem jutott észbe, hogy bármi segítséget nyújtsanak a megtámadottnak. Sőt, Amerika embargót rendelt el ellenünk és vele Anglia is. Csak a Szovjetuniótól és Franciaországtól kaptunk kevés fegyvert. És ezt sem azért, hogy a megtámadott Izraelt megvéddesse magát, gyermekei életét egy új Auschwitztól, hanem hogy kollektíven megvédje Angliának és az USA-nak.

De amikor önerőnkkel megvertük az inváziós arab seregeket és kibővítettük egy kevésbé határainkat számlájukra, hogy a jövőben valamivel jobb körülmények közt tudjunk védekezni — az UNO hatalmai, most már mind kivétel nélkül, ellenünk fordultak. — Ma arról beszélnek, hogy vonuljunk vissza az 1967 előtti határokhoz. De azt már mi is efelejtjük, hogy az UNO mind máig nem ismerte el az 1967 előtti határokat sem. Érvényben van mindmáig az a határozat, mely kötelez minket az 1947-i határokat visszavonulni és visszafogadni a palesztinai menekülteket.

Megértjük a kormányt, hogy orrára akart koppintani a két-színű UNO-nak és azért annektálta a Golánt. De szerződéseket, kötelezettségeket, deklarációkat, ha nem is könnyen, ha nem is nehezségek nélkül, de mégis vissza lehet vonni, vagy meg lehet semmisíteni. A szavak könnyen röppölnek, az írásról le lehet radírozni a tintát. De, Jámít esetén láthatjuk, hogy mennyivel nehezebb elmozdítani telepéseket, akik hazájukat látják az általuk kolonizált és betelepített területekben.

Jobban tette volna a kormány, ez is, de az előtte levő is, ha gondoskodik arról, hogy ne maradjon egy centiméter megműveletlen föld, ami nem a druzok privát tulajdona, zsidó lakosság nélkül. A cionizmus kezdetétől fogva a kolonizáció nevében cselekedett. Földet vásárolt, kibucokat létesített és amikor megtelt a föld zsidó lakosokkal, akkor deklarálta a zsidó államot.

A Golánt nem szabad visszadni. Ha másért nem, úgy Tibériás és környékének lakói miatt. De sokkal sűrűbben kell betelepíteni és akkor kolonizációs munkánk de facto annektálja és izraelivé teszi ezt az északi megyénket.

LENGYELORSZAGNAK NINGS MIT ENNIE, DE

MAGYARORSZAGOT BŐSÉGESEN ELLÁTJA MEZŐGAZDASÁGA

A szovjet tömb keretében csak Magyarországon és Lengyelországban létezik magántulajdon a mezőgazdaságban. Lengyelországban a mezőgazdaság ennek ellenére teljesen csődöt mondott, mert a hárommillió mezőgazdára rákényszerítették a rossz tervgazdálkodást és a pártellenőrzést. Hol a műtrágya hiányzik, hol a mezőgazdasági gépek, a termelési potom áron kell beszállítani és a lengyel parasztnak esze ágában sincs sokat termelni és a hivatalos áron beszállítani terményét. Ugyanakkor Magyarországon bőségesen el van látva terményekkel.

A két kommunista állam közötti feltűnő különbséget vizsgálta a New York Times Magyarországra kiküldött munkatársa, Paul Lewis aki azt ajánlja, hogy a lengyelek tanulmányozzák gondosan a magyar példát. A magyar mezőgazdák betartják a kommunista elveket, de ugyanakkor tekintetbe veszik a haszon ösztökélő hatását is.

Kakucs Gabriella, a Fehér Akác mezőgazdasági szövetkezet vezetője megmagyarázta az amerikai újságírónak: „Az emberek szorgalmasabban dolgoznak a saját földjükön. Ez alapvető emberi tulajdonság.”

A Fehér Akác tagjai az elmúlt évben fejenként 60 ezer forint alapfizetést kaptak, ami jóval az általános bérszint felett van. Ezen kívül a hatalmas szövetkezet 3000 tagja 10 százalékos juttatást kapott a szövetkezet nyereségeiből. - Kakucsiné állítása szerint számos család több, mint 200 ezer forintot keresett gyümölcs- és zöldségtermesztés, valamint disznó- és szárnyas-termesztés révén a magántulajdon képező földeken,

amelyeknek megmunkálására igénybe vehették a szövetkezet gépeit. Ugyanakkor a szövetkezet gondoskodott műtrágya szállításáról és a termények eladásáról.

Magyarország termőföldjeinek 80 százalékán működik összesen 1300 mezőgazdasági szövetkezet, ami a magyar mezőgazdasági rendszer sikerét jelképezi. Ugyanakkor a magyar nemzetgazdaság jó része, a termelőszövetkezetek kifelé szocialisták de használaton dolgoznak. A nagy mezőgazdasági szövetkezetek összekapcsolása magántulajdonban lévő kisebb földekkel oda vezetett, hogy Magyarországon ma Kelet-Európa egyetlen állama, amely élelmiszer-felesleggel rendelkezik és mezőgazdasági termelésének egyharmadát exportálja.

Kelet-Európa minden más országában hiány van élelemben. A Szovjetunió hatalmas kolchozai az idén valószínűleg 170 millió tonna gabonát fognak beszállítani, ami messze elmarad a tervbevetett 238 millió tonna mögött. Romániában ismét bevezették az adagolást. Erich Honecker, Kelet-Németország elnöke és Lubomír Strougal, Csehszlovákia miniszterelnöke, élelemhiányt jósol, mert mindkét országban csatlósították a kollektív farmok működését. Honecker szerint az aratás csődjé olyan helyzetet teremtett amely a kólaajválságra hasonlít. Lengyelországban azt remélték, hogy az idén 20 millió tonna gabonát termelnek, tehát 11 százalékkal többet, mint tavaly, de a sztrájkok és az ostromállapot következményeit még nem lehet felmérni. Ugyanakkor megszűntek az amerikai élelem-szállítmányok is.

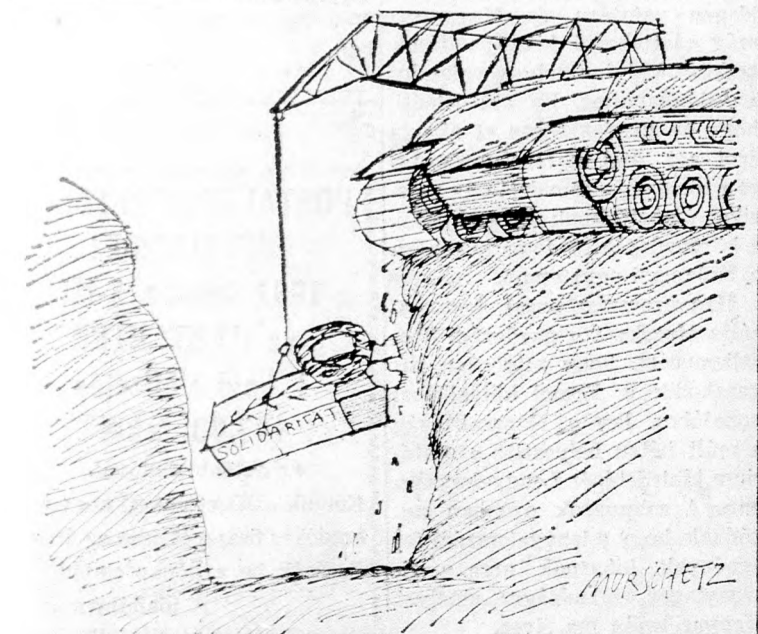
Magyarországot azáltal vált a bőség szigetévé az élelemhiánnyal küzdő Kelet-Európában, hogy

gondosan elkerülte a keleti elvtársak hibáit. Magyarországon támogatják a magánkezdeményezést, a mezőgazdák jó árát ajánlanak és ezen felül a mezőgazdaság megfelelő részt kap az állami befektetésekből. Magyarországon kiváltságos helyeztette annak köszönhető, hogy az 1956 évi forradalom véres leverése után Moszkva meglehetősen szabad kezét adott Kádár János új kormányának hogy megbékítse a magyarokat.

A lázadás alatt felosztott kolchozokat szövetkezeti alapon újraszervezték, és ezek jelentős autonómiát kaptak. Megengedték a magántulajdon kis termőföldek és kertek megmunkálásánál. Kétféle ilyen „kiszgazda” van Magyarországon, — közöttük számos gyári munkás is, aki így mellékeresethez jut. Az ország termőföldjeinek 12 százaléka van ilyen magántulajdonban, de mégis ezek termelik a zöldség és a gyümölcs nagyrészét, valamint a sertés és a szárnyas 50 százalékát. Az állami gazdaságok, amelyek a termőföldek fenntartására 8—10 százalékán működnek, a termelésnek alig 10 százalékát szolgáltatják.

Az elmúlt 20 év alatt, amikor más kommunista államok a szocialista elvek alapján előnybe helyezték a nehézipart, Magyarország nagy összegeket fektetett be mezőgazdaságába. Ugyanakkor a magyar mezőgazdának lehetővé tették, hogy jó árakat kapjon terményeiért. Ennek érdekében állami támogatás révén megszerezhető, hogy a fogyasztók olcsón kapják a kenyeret, a húst, a tejet és tejtermékeket, a mezőgazda pedig jó árakat kapjon. — Szabó Ferenc, a mezőgazdasági minisztérium tervezési főnöke büszkén mondotta a New York

(Folytatás a 4-ik oldalon)

LENGYELORSZAGI HELYZETKÉP

ANATOLIJ RIBAKOV:

NEHÉZ HOMOK

6.

Es az egyetem? Ugyan hol van az megírva, hogy csak nőtlén ember tanulhat az egyetemen? Miért ne tanulhassa egy nő ember, hogyha anvagilag ez a nő ember mindennel el van látva, ha él az apja, akinek esze ágában sincs meghalni, és az anyja is él, akinek szintén esze ágában sincs meghalni, élnek a testvérei, és van egy klinikájuk, amelyik nem a legutolsó helyen áll Svájcban?

Feltehetően így gondolkodott a dolog felől nagyapám. Jakob apja. Na de itt volt még Jakob anyja, akit semmiféleképpen se lehetett kihagyni a számításból. Itten dologban általában nem lehet kihagyni a számításból az anyát, annál is kevésbé, hiszen kedvence gyermekéről, a drága kis Jakobjáról volt szó.

Es Ivanovszkij nagyapám ezt mondta a fiának:

— Nézd Jakob, Nekem semmi kifogásom Rahel ellen, igazán derék leány. De hát az ilyen dolgokban, Jakob fiam, szükséges még az anyai áldás is. Anyádat semmiképpen sem hagyhatjuk ki mindebből.

Jakob értelmes fiú volt, és megértette, hogy valóban szükséges az anyai áldás is. Különböző is nagyon szerette az édesanyját, és nem akarta megbántani. Ezért aztán azt mondta Rahelnek, hogy elutazik Bazelbe, s amint mekkania az anyai áldást, azonnal visszajön és összeházasodnak.

Két nap múlva a két Ivanovszkij, apa és fia visszaindult Svájcba. — Elutazás előtt Jakob megkérte Rahelt, főnképesse le magát, s amint a fénycsík elkészül, küldje el Bazelbe, mert ha édesanyja meglátja, milyen gyönyörűségesen sző, — azon nyomban áldását adja rájuk. Ezzel elutaztak.

Rahel pedig otthon maradt. Most már nem egyszerűen csak Rahel Rahlenko volt. Avraam Rahlenko cipész lánya, hanem még Jakob Ivanovszkij, a bázei Jakob Ivanovszkij, a neves professzor, a híres klinikatulajdonos fiának a menyasszonya.

Meg kell hogy mondjam magunknak, nagyon kényes helyzet volt ez. Az utca népe minden oldalról megvittatta ezt a dolgot, megforgatta, megtárgyalta. Mind annyian arra a végeredményre jutottak, hogy Rahel esélye egy a százhoz. Az esélye a szépségében rejlik. És a kilencvenkilenc százalékos, ami ekkora szó, az maguk is könnyen összehozták: egyszerű, műveletlen, szegény és így tovább, és így tovább. Azoknak az oldalán pedig csupa doktor, professzor, meg a klinika, Svájc, Európa... És ha az öreg akarta volna, hogy a fia elvegye Rahelt, akkor ő is tett volna valamit az ügy érdekében, elment volna Rahlenkóékhoz vizitba, megnézte volna, milyennek a lány szülei, milyen is az a család, amellyel rokonságba kerül, közelebből meg akarta volna ismerni magát a menyasszonyt is. De Ivanovszkij professzor mindezt nem tette meg, — nem ment el Rahlenkóékhoz, nem mutatkozott be, nem ismerkedett meg velük, egy szóval se említette nekik a házasságot. — Világos, hogy gyerekes bolondériának vette az egészet, s gyorsan elvitte fiát Bazelbe, az anyai áldás hiánya nem más, mint kifogás.

Ilyen következtetésre jutott az utca népe, és ettől a következtetéstől már csak egy lépés vezet a neveltségességig: ugyan már miféle menyasszony az ilyen.

No de már akkor, tizenhat esztendőskorában sem olyan ember volt az én anyám, aki neveltség tárgya lehetett volna... Nemsokára rendszeresen... Mit jelent az, hogy rendszeresen? Naponta jöttek a levelek Svájcba. Minden áldott nap. Tudják, minden áldott nap, és ugyanazon órában Rahlenko cipész házában megjelent a postás, aki mind ez ideig azt sem tudta, hol lakik ez a Rahlenko, most megjelent, és átadta a Bazelből érkezett levelet. A kételkedőknek el kellett hallgatniuk. A kételkedők lelkük mélyén bizonyára úgy vélték, hogy a levél még nem jelent semmit, ugyan bizony, mit számít az, hogy mit írunk össze egy szerelmes kisfiú! De a tény maradt: a levelek jöttek. — Rahel válaszolt rájuk, eljárt a postára, bedobta a leveleket a levelesládába. Tehát valami történik, a dolog halad, hogy hová, milyen irányba, azt nem tudni, de mégiscsak halad. És az emberek úgy döntöttek: kíváncsiak, meglátjuk, az idő majd megmutatja.

Ezek a levelek nem maradtak meg. De ahogy én később megtudtam nagyanyámtól, éppen ebben az esztendőben, amikor ez a levélváltás folyt Oroszország és Svájc között, anyám képezte magát, hogy úgy mondjam, ki szélesítette látókörét megtanult illendően oroszul, s még egy icike-picikét németül is. Természetesen ebben segítettek neki. A mi utcánkban nagyon művelt fiatal lányok laktak, nem is beszélve a művelt fiatalemberekről, és a nyári szünidőben jártak nálunk gimnazisták, realgimnazisták, egyetemi hallgatók is. És ugyan ki ne segítene egy ilyen szépséges fiatal lánykának, akinek mindehhez még egész Svájcot kell meghódítania!

Gondolatban most menjünk el Svájcba, Bazel városába. A legfőbb figura Bazelben a nagyanyám, Elfride volt, és ez az Elfride nagyanyám hallani sem akart semmiről sem! Hogy az ő Jakobja, az ő nagyszerű Jakobja egyszerre csak megházasodjék, meghozza egy suszter lányát vegye el, erről szó sem lehet. Természetesen egy rossz szót sem szolt az anyámról apámnak, nem is lett volna rá semmi alapja. Különböző is intelligens, jól nevelt emberek voltak, de hát először is el kell venni az egyetemet, tizenkilenc esztendőskorban nem szoktak megnősülni, ez a halálotat jelentené, vége az életnek, ezt nem élné túl, és így tovább, minden ehhez hasonló, amit csak az anyák mondani szoktak, amikor nem akarják, hogy a fiuk megnősüljön. Ugy gondolom, izgalom és vita volt bőven, de természetesen európai módon, európai stílusban zajló vita és izgalom, hogy úgy mondjam bázei szokás szerint, ahogy az ilyesmi rendes német családokban zajlik, de mégis teljesen világos volt, hogy ez a vita életre-halálra megy.

Jakob számára is élet és halál kérdését jelentette mindez. Hosszasan erősítette a magát, aztán elhallgatott. És ez a hallgatás rosszabb volt mindenféle kiabálásnál. Elhallgatott, és szemmel láthatóan sorvadott. És mindenki látta, szó sem lehet semmiféle egyetemről, amikor valaki fogy mint a gyertyaszál: se nem eszik, se nem iszik, ki sem lép a szobájából, látni sem akar senkit, nem olvas, nem foglalkozik semmivel, csak naphosszat ül a cigarettát a másikról gyújtja!

S mit jelent ez egy anyának? Nem is olyan régen még itt sétáltatott az ő kis Jakobjával a híres bázei bulvárokon, mindenki gyönyörködött benne, örvendezett neki, és azt kérdezték, ki ez a szépséges szőke kis fiucska, és ez a fiucska most ott fekszik magába roskadva a szobájába zárkózva, füstfelhőbe burkolózva, egyik cigarettát a másikról gyújtja, se nem eszik, se nem iszik, senkivel nem beszél, lefogyott, megszűnt, ne adj' isten, még tudóbajt szerez és elpusztul.

Igy telt el egy esztendő, s teljeseen világos lett, hogy valamit tenni kell. Ha választani kell élet és halál között, akkor jobb az életet választani. Így aztán pontosan egy esztendő múlva, megint csak júliusban, elindult Ivanovszkij professzor a feleségével, Jakob fiával meg a házzelvezetőjükkal, aki Elfride nagyanyám szolgálatában állott már régóta, egy nagyon megbízható valaki, neki kellett mindent ki-puhatolni, meg tudni a lehető leg-precízebb részletekig, miért hiszen egy olyan hőlőnek, mint a nagyanyám, nem kellett volna mindent saját macának kideríteni, kinyitni, hiszen nem azért utazott ide, hogy megházasítsa Jakobot, hanem azért, hogy megakadályozza ezt a házasságot.

Eközben azonban a másik oldal is felkészült. A másik oldalon egyáltalán nem Rahel családja értem. Meg kell hogy mondjam, hogy az én nagyapám, Rahlenko, Rahel apja, ha még csak egy egyszerű suszter volt is, de méis városkánk köztisztviselőben álló, sőt talán azt is mondhatnám, hogy a legmegbecsültebb polgára volt. És ha egy városban, ahol módos emberek élnek, gazdag ke reskedők, mi több, másodosztály beli kereskedők meg másodosztályos vezetőik, de még értelmiségiek is, szóval ha egy ilyen városban, hangsúlyozom, egy ilyen városban a legmegbecsültebb ember egy egyszerű suszter, akkor annak minden kétséget kizáróan nagyon jelentős valakinek kell lennie. Ilyen jelentős egyénisége volt. És ha egy városban, ahol ezt én már említettem magunknak, de a lényegét majd később mondom el róla. Egyelőre csak annyit, hogy rendkívül egyenes, határozott ember volt, nem ismert ravasztságot és intrikát: ha azt akartod, hogy fiad elvegye a lányomat, semmi akadály, fogadd el a lányomat olyannak, amilyen, s hogy milyen, azt magad is láthatod: „ha nem akartod, hogy elvegye, úgy is jó, az én lányom nem változik meg, mint ahogy én sem, sem az én házam nem változik meg soha”. Így aztán Rahel szülei nyugodtan néztek Ivanovszkijék látogatására elé

FOLYTATJUK

A GÖNGYÖLEG ÉS A PORTÉKA

Valamikor a csomagolás, hívja talosabb néven a „göngyöleg”, csak azt a célt szolgálja, hogy a portéka szét ne hulljon, be ne mocsokolódjék. Ez az idő rége elmult. A mai kereskedelmi felfogás szerint a csomagolás az áru forgalom egyik legfontosabb tényezője, nem kevésbé fontos, mint maga a becsomagolt áru. Régebben a göngyöleg általában funkcionális volt, vagyis csak a megőrzés feladatát teljesítette, és csak némely fényűzési cikk csomagolása volt esztétikus, ma ez a kettő elválaszthatatlan egymástól. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy például a „Csomagolási Intézet”, ez az állami intézmény, új nevet vett fel, most úgy hívják, hogy „Gyárműnyformát Kialakító Iztváeli Intézet”, s a névváltozásnak megvan a maga komoly oka.

Ma már szerre a világon, így mindánnak is működnek olyan vállalatok, amelyek kizárólag a szébbnél szébb és hasznosabbnál hasznosabb göngyöleg megtervezésével és előállításával foglalkoznak, ilyen például Rámát Gánban a „Ben Or”.

A Ben-Or főleg egyszerű csomagolásra vagy tárolásra szolgáló göngyölegeket készít, eldobható tányérokat vagy poharakat, és tömördek verője van az életmiser- és italszakmában, a kozmetikai és vegyiparban, a fémtermelésben, textilgyártásban és a fémáruvárák között. Állandó verője az El-Al, Tádírán, Amcor, Elit, Revlon és az Agrecco. A gyár legfőbb nyersanyaga a plasztik, amit gyakran karton-

papírral kombinál. A gyárnak két hatalmas műkaterme van, az egyikben a gépek teljesen automatikusak, itt állítják elő a nagymennyiségű göngyölegeket, a másik terem gépei félautomatikusak. A legnagyobb önműködő gép egy óriási terem felét foglalja el és százezerrel nyeli az Elit-gyár színes masztikjait, amit kartonnal „összeházasított” plasztik burkolatba csomagol, s úgy küldi vissza a gyárnak.

A gyerekjátékokhoz is ez a gyár készít csomagolást, s ezzel már nem egyszer nyerte el a „Csomagolási Intézet” első díját. A gyár tervezést is vállal, kivitt is, s nagy termelékenységének köszönhetően aránylag olcsón dolgozik.

Ma már az üzem exportál is. Németországba, Angliába, Dél-Afrikába például, tavaly már 100 ezer dolláron túl ment a kivitele, s maga a tény mutatja, mily magas a termékek színvonala.

A félautomata terem gépei kisebb mennyiségek gyártására is alkalmasak, míg a nagy automata gépen milliószámra csomagolják a különböző portékkat, mivel sokfajta göngyöleget ömenni vagy préselni kell, a cégnek saját mechanikai osztálya is van, ez állítja elő a öntőformákat és más munkaeszközöket, ami szintén hozzájárul az árak csökkentéséhez.

Az üzem a közeljövőben kibővíti, hogy saját maga állíthassa elő a plasztik nyersanyagot, s ez további terjeszkedést tesz lehetővé a külföldi piacokon.

HÉTFŐ

- 17.30: CHANUKA MŰSOR GYEREKEKNEK
- 17.50: IZLES DOLGA — „A baleset” (II.)
- 18.15: Az úr úttörő
- 18.32: SPORT
- 20.00: RÓVID HIREK
- 20.03: „Ezt oldd meg!” — Vidám fejtörőjáték
- 20.30: „NYOLC ÉS FÉL” — Kulturális és művészeti magazin
- 21.00: MABÁT HIRMAGAZIN
- 21.30: „AMI A HIREK MÖGÖTT VAN” — Aktuális kérdésekről
- 22.05: DALLAS — „Erők összecsapása” — Christine felfedő a Lucy és Allen Beam közötti kapcsolatot, s attól tart, hogy ha az J. R. tudására jut, eltávolítja az ügyvédet. — J. R. azonban — a várokozás ellenére — rábeszéli, hogy vegye feleségül unokahúgát.
- 23.05: „Éppen most” — Tarka interjú-műsor Rám Evronnal
- 23.45: Egy mondat a Szentírásból. HIREK.

ISKOLATÉVÉ

- 9.00: Kézimunka
- 9.10: Rajzfilm
- 9.20: Az amerikai futball
- 9.45: Honfoglalás
- 10.10: Könyvrészlet
- 10.30: Vadmadarak
- 16.00: Pinocchio
- 16.25: Fényszóró
- 17.00: TANULJUNK ARABUL

Itt a memória-pirula

Rossz a memóriája? Feledékeny? Vegyen be egy pirulát! Ez így túl reklámszerűen hangzik, de kifejező a lényeg.

A magdeburgi egyetem kutató csoportja olyan pirulát kísérletezett ki, amely megszünteti a feledékenységet. Hogy mi az összetétele, azt nem árulják el az orvosok, de a kísérleti fázison már nyújtottak a klinikai felhasználása is sikeres.

A lényeg, hogy egyetlen pirula felrészíti az ember memóriáját, eszébe jut minden. — ami egy bizonyos tárgykörön belül az ismeretét jelenti, tehát vizsga, vagy fontos tárgyalás előtt aranyat ér.

További nagy előnye, hogy a kutatók szerint nincsenek negatív mellékhatásai a pirulának. — Krónikus betegek is szedhetik, és egymást követő napokon is használható.

Van egy baja is. Drága. És a Kupát Cholim esetleg nem fogja felírni, ha nálunk is kapható lesz.

FELISMERÉS

BONN. — Andreas von Bülow (44) bonni műszaki fejlesztésiügyi miniszter, két órán keresztül nélkülözötte két titkárnőjét, akinek halaszthatatlan dolga akadt. Ezalatt maga kezelte a telefonát és mint mondta, „életre szóló tapasztalatokra tett szert”. Nemcsak azon mulatott, hogy olyan emberek, akik csupán az audienca időpontját akarták megbeszélni a titkárnővel, meglepetten vették tudomásul, hogy a drót másik végén a miniszter beszél, de az is kiderült, hogy sok fontos ügyet pillanatok alatt elintézhetett, s ezzel lehetővé tett más emberek számára, hogy zavartalanul folytassák alkotó munkájukat. Bülow szerint minden magas hivatalú betöltő embernek, akinek döntenie kell sürgős ügyekben, legalább kétszer hetenként moziba kellene küldeni a titkárnőjét, hogy hozzáférhetővé váljék.

● A közlekedésiügyi minisztérium és az Egged között a legközelebbi napokban tárgyalások kezdődnek a Golán-fennsík az ország többi részével összekötő autóbussz-közlekedés feljavítása tárgyában. Többek között arról van szó, hogy állandó vonalat létesítsenek Kácrin, a Golán-fennsík nem hivatalos fővárosa és Tibériás között. Cháim Korfu közlekedésiügyi miniszter a múlt héten látogatást tett a Golán-fennsíkon és ennek során kérték tőle a lakosok, hogy gondoskodjék a közlekedés feljavításáról.

1981. december 28. hétfő
5742. Tévé 2.

I. MŰSOR

- 7.07: Reggeli koncert. 11.30: Szabadegyetem. 12.05: A jeru zsálemi szimfonikusok felvételeiből, 13.00: Könyv és klasszikus. 14.10: Gyerekeknek. 15.30: A tudomány világa. — 16.05: Brahms művek. 17.30: Oléknak. 20.05: Szabadegyetem. — 20.35: Recitál. 22.30: A heti Szidra. — 23.00: Offenbach élete. 0.10: Kórusdalok. 1.10: Hátikvá.

II. MŰSOR

- 8.10: Reggeli zenés magazin. 12.05: Balesetmegelőzés. 12.30: A bíróságról. 14.10. Szórakoztató műsor. 16.10: Innen onnan. 17.10: Egységünk. 18.07: Közgazdaság. 19.45: Sport. 20.10: Chászid dallamok. 22.05: Érdekes emberekkel. 23.05: Női magazin. 1.10: Hátikvá.

A HADSEREG MŰSORA

- 9.05: Éppen most. 11.05: Mint egykor. 12.05: Izráeli tél. 14.05: Kettőtől négyig. 16.05: Délután egykor. 18.05: A hadseregben. 19.05: Zeneügyi magazin. 20.05: Izráeli rock. 21.35: Szabadegyetem. 22.05: Jazz. 23.05: Fiatalokkal. 0.05: Éjjeli madarak. — 2.05: Tarka műsor reggel 6 óráig.

1981.XII.28

5

דרושה פעולה נמרצת

הרשימי ימית המנהלים מאבק על גובה ה- פיצויים שהם עצמם קבעו - הכריזו מלחמה של ממש נגד המשלה ומאיימים ב-מאבק אלים ומלחמת-החרמה עד הסוף בהתאם כי לא ירתעו גם משימוש בנשק אם ימוכרו נים להרוגים.

הצהרות אלה הן קריאת תגר לא רק נגד המשלה זו או אחרת אלא נגד קיום החוק והסדר במדינה בכלל. כשקבוצת אורחים רוצה להשיג מיליון תביעות מגונמות על ידי איום בהתנגדות מונית. הרי דבר כזה הוא בלתי נסבל: אפילו במקרה שסכומי הפיצויים הם דורשים לעצמם היו מוצדקים.

יש לקוות כי איומי התובעים לא יתמשכו והדברים לא יגיעו עד להתנגשות ממשית בין כוחות הביטחון לבין התושבים. אבל ה- ממשלה הייתה לפעול בהחלטיות ובמקרה כדי להבטיח את שיתוף החוק והסדר במדינה איום באפשרות לקבוע מדיניות הנחמדות על אינטרסים פרטיים צרים. לטוב מרובי המאבק הלגיטימי והחוקר את המדינה לעורב פרוע שבו משיגים מטרה כספית או אחרת על ידי איום בשימוש בנשק. אין הדעת טובלת אפשרות כזו.

ERELYES LEPES SZUKSEGES

A jámiti lakosok akik a saját maguk által meghatározott kártérítési összegéért harcolnak, most valóságos háborút hirdettek a kormány ellen, amennyiben „végsőkig tartó erőszakos küzdelemmel” fenyegetőznek, hangoztatva, hogy nem riadnak vissza lőfegyver használatától sem, és „készen állnak halálos áldozatokra is”.

Ilyen kijelentések kihívást jelentenek nemcsak a kormány számára, hanem a törvény és a rend ellen is, amikor polgárok csoportja fegyveres ellenállás fenyegetésével akarja túlzott követeléseit teljesítését elérni. Ez pedig türhetetlen volna még abban az esetben is, ha az általuk meghatározott összeg indokolt lenne.

Reméljük, hogy a lakosok fenyegetései nem valósulnak meg és nem kerül sor összecsapásra a lakosok és a karhatalmi alakulatok között. Azonban a kormány-nak határozottan és a legerélyesebben kell fellépnie a törvény és a rend fenntartására és biztosítására, annak megakadályozására, hogy magánérdekeikért harcoló polgári csoportok letérhessenek a törvényes küzdelem útjáról, és az országot vadnyugattá változtassák ahol anyagi és más követeléseket fegyveres fenyegetés útján lehet elérni. Minden ilyen kísérletet csírájában kell elfojtani.

Ellenséges uszítás Somronban

A somroni arab városokban a falak tele vannak az Izrael ellen uszító jelszavakkal. Tul Káremben az iskola falára mázolták a jelszavakat. Dzszeninben pedig egy határrendőr elfogott egy fiút, akinek táskája tele volt Izrael-ellenes röpiratokkal. Középi leték és magánházak falait nem csak ellenséges jelszavakkal mázolták tele, hanem röpiratokat is ragasztanak éjjelenként, ami világosan a propaganda központi irányítására vall.

UJ KELET

FÜGGETLEN NAPILAP
67770 Tel-Aviv, Hárákevet 52
Telefon: 330011

Főszerkesztő:
S. HIMMELFARB

A szerkesztőség nem felel a hirdetések tartalmáért. — Kéziratokat nem örzünk meg és nem adunk vissza.

1981.XII.28

Begin Mubaráknak: Kiürítjük Szináját!

Ceausescu román elnök külön megbízott útján tiltakozik a Golán-törvény ellen — Sárón nyilatkozata megütközést váltott ki Washingtonban.

Menachem Begin miniszterelnök a hét végén hivatalos átiratban közölte Chuszni Mubárak egyiptomi elnökkel, hogy Izrael a megállapított időpontig befejezi Szináj kiürítését. Begin hétdoldalas átiratban válaszolt Mubárak ugyanilyen hosszúságú üzenetére. A miniszterelnök kiemelte, hogy Izrael szilárdan el van tököelve a békefolyamat folytatására és a camp-davidi egyezmény végrehajtására, mert ez a béke-megállapodás egyetlen alapja.

A miniszterelnök átiratában részletezte azokat az indokokat, amelyek a Golán-törvény meghozására készítették Izraelt. Ugy politikai, mint biztonsági okokból szükség volt erre a lépésre, mert Cháféz el-Ászád szíriai elnök elutasította Izrael minden javaslatát az előfeltétel nélküli béketárgyalásokra.

Begin a személyi levél hangnemeben írt átiratában megköszönte Mubárak üzenetét, és az ahhoz csatolt jókívánásokat. Mubárak elnök mielőbbi felépülést kívánt az izraeli miniszterelnöknek. Begin annak a reményének adott kifejezést, hogy rövidesen Izraelben találkozhat Egyiptom elnökével és ekkor közvetlenül megtárgyalhatják a közkeletű, valamint a két ország kapcsolatait körüli problémákat.

Bukarestből jelentik, hogy Nicolae Ceausescu román elnök külön megbízottat indít Jeruzsálembe azzal az utasítással, hogy a Golán-törvénnyel kapcsolatos fejleményekről tárgyaljon Izrael miniszterelnökével és Jicchák Sámir külügyminiszterrel. A magasrangú román hivatalnoknak már a hét végén kellett volna érkeznie Jeruzsálembe, de elhalasztotta utazását, mert közölte, hogy Begin miniszterelnök egészségi állapota miatt nem fogadhatja. Az izraeli külügyminiszterium azt javasolta, hogy a román megbízott csupán Sámir külügyminiszterrel találkozzék.

A Románia és Izrael között lefolyt érintkezés során a románok tudatták hogy Ceausescu elnököt aggasztja az izraeli jog és közigazgatás egyoldalú kiterjesztése a Golánra. Románia ellenzi ezt a lépést, amely — véleménye szerint — hátráltatja a békefolyamatot.

Washingtonban az elmúlt napokban kormánykörök erőfeszítéseket tettek, hogy némileg enyhítsék az USA és Izrael közötti feszültséget. Ronald Reagan elnök, a Hearst-lapoknak adott nyilatkozatában, amely vasárnap jelent meg, kijelentette, hogy barátok közötti vitáról van szó, a-

got váltottak ki amerikai kormánykörökben. Hivatalos nyilatkozatra a karácsonyi szabadság miatt még nem került sor. Egy magasrangú hivatalnok azonban magánbeszélgetés során közölte, hogy Sárón kijelentéseit is számításba veszik a helyzet megítélésénél. Sárón nyilatkozata — többek között — azt bizonyítja, hogy Begin éleshangú kirohanása nem volt véletlen, hanem megfontolt szándék. Sértőnek találják, hogy az izraeli hadügyminiszter most magaviseleti osztályzatok ad az amerikai kormányzat tagjainak a világpolitika különböző kérdéseivel kapcsolatban, mint például a lengyel válság.

Figyelmet váltott ki Sárón burkolt fenyegetése, hogy Izrael csatolja Judeát Somront és Gázát is, ha túlságosan szorítani fogják. Sárón — Beginnnel ellentétben — azt hangoztatta, hogy a stratégiai megállapodás továbbra is érvényben van. Ez Washingtonban úgy értelmezik, hogy Izrael elfogadta Amerika álláspontját, amely szerint a stratégiai megállapodás csupán felfüggesztették, de nem érvénytelenítették.

Megszületett az izraeli «zecske»

Uj állatfajtát sikerült kitenyészteni a Negev keleti részében fekvő Láháv kibucban. A zerge és a kecske keresztezéséből származik ez az új állatfajta, amely héberül a „jáz” nevet kapta, a „jéal” (zerge) és az „éz” (kecske) összevonásából. Magyarul tehát nyugodtan nevezhetjük zecskeknek — mert van benne zerge is, meg kecske is.

Az újfajta állatkeresztést voltaképpen már 10 év előtt hajtották végre először a tel-avivi egyetem zoológiai osztályán, majd Láháv kibuc állattani kísérleti intézetében. Dán Ráttner vezetése alatt folytatták a kísérleteket. Az évek során egész nyájjra szaporodtak a „zecskek”. Néhány hét előtt a tel-avivi Hilton szállóban próbára tették a zecskehús ízletességét és kiderült, hogy sokkal ízletesebb, mint a kecskehús.

Láháv kibuc most engedélyt kért a mezőgazdasági minisztériumtól, hogy 2000 főre növelje a nyáját és Európába is exportálja a zecskehúst. Remélik, hogy a Nyugatról származó izraeliek, akik nem lelkesednek a kecskehúsért, szintén rászoknak a zecske, amely így fontos tényezővé válna az ország hústermelésében.

Láháv kibuc Ovádja Jozsef szefárd főrabbihoz, a Legfelsőbb Rabbitanács jelenlegi elnökéhez fordult azzal a kéréssel, hogy ismerjék el köser állatként a zecskeket, miután úgy a kecske, mint a zerge kösernek számít. Valószínű, hogy a rabbinitus megadja a jóváhagyást.

RAFAEL ÉJ-TÁN VEZÉRKARI FŐNÖK:

IZRÁELNEK KORLÁTLAN KATONAI ÉS IPARI KAPACITÁSA VAN

Bármít elő tudunk állítani — Hosszú időre biztosítani tudjuk katonai szükségleteinket, de más szükségletek rovására

Izrael az ország nagyságához képest jóformán korlátlan katonai ipari és biztonsági kapacitással rendelkezik, és bármít elő tud állítani, csak az a kérdés, hogy ez milyen mértékben gazdaságos — mondotta Ráfáel Éj-tán tábornok vezérkari főnök a tel-avivi ke-reskedelmi és ipari klubban tartott előadásában.

Amennyiben Izrael népe feltűri az ingujját, hatalmas teljesítményekre képes — folytatta „Ráfá-ful”. — Fedezni tudjuk biztonsági szükségleteinket de világos, hogy ez más szükségletek rovására megy, és ha több lesz a tank, kevesebb lesz a vaj. Az izraeli hadiipar készítményei iránt nagy az érdeklődés szerte a világon.

A vezérkari főnök, aki a hallgatóság kérdéseire válaszolt, nem volt hajlandó nyilatkozni olyan politikai kérdésekről, mint például a Golán csatolása. Ugyan csak kitért a Sárón-reformok kérdése elől is.

Hosszasan foglalkozott Ráfául a hadügyi alap, a „Libi” ügyei-

képzést. A költségeket a „Libi” viseli.

Megkérdézték a vezérkari főnököt, miért változtatta át fel-tételekre a háromhavi fogház-büntetést, amelyet a hadbíróság a katonai rendőrség volt parancsnokára, Báruh Árbelre rótt ki. Éj-tán tábornok elmondta, hogy senkivel sem tanácskozott ebben az ügyben de — véleménye szerint — Árbel, akit lefokozásra ítélték, már eleget bünhődött.

(Az Árbel-üggyel kapcsolatban két ellenzéki képviselő törvényjavaslatot készült benyújtani, amely korlátozná a vezérkari főnök jogát hadbíróági ítéletek megváltoztatására. Annakidején a Sámgár-bizottság javasolta, hogy a vezérkari főnök csakis a haretéren vagy háboruban elkövetett bűncselekményeknél enyhítse a bíróság által kirótt büntetést.)

A NAGYVILÁGBÓL

SZAVAK, SZAVAK...

A rádióadások propaganda jellegét tanulmányozva, a szakértők kimutatták, hogy az első helyen a Szovjetunió áll, amely hetenként különböző nyelveken ezer órára kiterjedő propagandaanyagot sugároz. Második helyen áll Kína (680 óra), a harmadikon — meglepő módon — Egyiptom 670 órával. Az Egyesült Államok csak a negyedik helyet foglalja el; 660 óra propagandaanyagot sugároz. Az oroszok szigorúan figyelembe veszik a hatékonysági tényezőt: az afrikai országok számára heti 42 órát szánnak, az Egyesült Államoknak csak négyet.

Pontosan tudják, hogy kinek mit lehet bebeszélni.

CSALT ÉS MEGCSALATOTT

TIRANA. — Mehmed Sehu albán miniszterelnök (aki állítólag öngyilkos lett egy vita után, amelyet Enver Hodzsa pártelnökkel folytatott). Sztalinnak köszönhetette karrierjét. A negyvenes években a szovjet diktátor támogatott az albán párton belül puccsot, mert azt remélte, hogy a Moszkvához hű Sehu kiragadhatja a hatalmat az önféjű Enver Hodzsa kezéből, aki már akkor önállósági hajlamot mutatott a moszkvai vezetéssel szemben. Sehunak akkor oka is volt haragudni „harcostársára”, mert Hodzsa eltávolította a vezérkari főnök befolyásos tisztségéből és postaügyi miniszterre nevezte ki, amj Sehu szemében a „söhivatal” jelentette. A két albán ellenfél azonban kiegyezett egymással. Mehmed Sehut, aki egy muzulmán pap fia volt, a szél sőséges Enver Hodzsa miniszterelnökké nevezte ki, s azóta együtt vezették Albániát. A hatvanas évek elején erősen leromlottak az albán-szovjet kapcsolatok. Enver Hodzsa és Mehmed Sehu teljes egyetértésben álltak át Pe king oldalára. Ekkor már Hruscsov volt az ur a Kremlben és Albániában is elrendelte a „sztalin talánítást”, csak hogy a tiranai „kettős” nem hallgott az utasításra. Ellenkezőleg: 1961-ben Albánia megszakította diplomáciai kapcsolatait Moszkvával és öt évvel később a Varsói Paktumból is kilépett. Ekkor jelentette ki Mehmed Sehu: „Sztalin csak két hibát követett el: túlságosan hamar halt meg és halála előtt nem írtotta ki a jelenlegi szovjet központi bizottságot.” Mehmed Sehu azt remélte, hogy Enver Hodzsa örökébe léphet és egyeduralmuként megvalósíthatja a „Szküpetárok Szocialista Népköztársaságát”, a világ első ateista országát. Ez az álma azonban nem valósult meg, saját vagy Enver Hodzsa elhatározásából — öngyilkos lett.

WATERGATE

KISÉRTŐ SZELLEME

WASHINGTON. — Egy ideje úgy látszott, hogy Richard Nixonnak, Amerika volt elnökének sikerült megszábadulni a Watergate-ügy nyomozató árnyékától, s újból a politikai színtérre léphet. Erre utalt az is, hogy nemrégiben meghívták egy foga dársra a Fehér Hába. Amerika egyik letehetségesebb ex-elnöke nek azonban peche van. Korabeli tanácsadója, John Erlichman, aki a Watergate-ügyből kifolyólag 18 hónapot töltött a börtönben, most leszámol volt főnökével. „A hatalom tanuja” című emlékirataiban. A könyv februárban kerül piacra. Erlichman, aki 14 évig dolgozott a republikánus Nixon oldalán, egyebek között azt állítja, hogy az egykori elnökkel kapcsolatban komoly alkohol-problémák merültek fel. Például 1964-ben a pártkongresszust követő fogadáson Nixon beruggott és félreérthetetlen ajánlatokat tett egy fiatal hölgynek. Csak nehezen sikerült lebeszélni felbuzdulásának tettesleg megnyilvánulásairól. Nixonnak annak idején Kissingerrel is nézeteltérései támadtak. Az elnököt rendkívül idegesítette, hogy Kissinger szüntelenül kihallgatásra jelentkezett és hogy rendkívül vigyázott arra, hogy jó sajtója legyen. Nixon felszólította Erlichmant, beszélje rá Kissingert pszichiátrián kezelésre. Erlichman nem teljesítette a megbízatást. Erlichman szerint Nixonnak előítéletei voltak a négekkel kapcsolatban is. Amikor a nyomortanyákon élő négek támogatására szánt költségvetési előirányzatokról tárgyaltak, az elnök kijelentette, hogy soha nem lehetett egyenlőségre beszélni fehérek és négek között, amikor intelligenciáról, gazdasági hatékonyságról, vagy társadalmi magatartásról van szó. Nixon szerint a négeknek genetikailag alatta maradnak a fehéreknek.

KÖTÉLTÁNC

BONN. — Nyolcvanhárom éves korában halt meg Edwin Dvinger, a két világháború eseményeinek egyik német szimbóluma. Az első világháború után, az orosz-német származású tisz Kelet-Szibériába, a polgárháború frontjai közé került, miután megszökött a fogolytáborból és Kolcsak tengeragy fehér hadseregének sorában harcolt a Vörös Hadsereg ellen. Németországba visszatérve íróként aratott világraszóló sikert. „Hadsereg a szögesdrótok mögött” és „Fehér és vörös között” című, 1929-ben és 1930-ban megjelent könyveit szétkankodták. Dvinger, a fehérek oldaláról látta az eseményeket és a bolsevizmus ellen harcoló „lova gok” hőstetteinek méltatását annak idején szívesen vásárolták Európában. Így aztán a náci kizsárolás SS-tisztté léptették.

F
Alant
6 OL
Tö
A ko
gyal, an
a negev
tájára.
Mér
ja, hogy
telepese
ritési ös
gadják a
felelő fö
hajlandó
ket ezen
a jav
elvesz
ARAFÁ
Beirut
azt mon
tozások
Az
el
George
lament
sét fejez
Izrael a
és moha
gondozza
ráelnekk
kell a k
ságot, a
lesz min
Thoma
geként
ban, teg
nökkel é
tárgyalt
Chafez
elnök te
öbölí áll
Ádenben
VÖ
KULDÖ
Genf.
közi Vö
ment Vö
lakossá
ról tárg
gokkal.
A küldö
dollár é
vosi fels
val.
Több
te, hogy
nyújtást
ján, de l
sége a
sével.
M
hossz
3 óra
A